

hænger saadanne Krudtrestre, skulde kunne sprænges, naar denne Krudtrest blev antændt. Jeg tror ikke, at det har været Laboratorieafdelingens Mening at sige det, og det staar heller ikke i Laboratorieafdelingens Skrivelse. Der staar: Det kan være forbundet med Fare at have saadanne Stykker, og det kan være meget rigtigt; forbundet med Fare kan ethvert Stof være, som i det Hele taget er let antændeligt. Der er saa mange Stoffer, som man daglig har om sig, og som man navnlig ligeoverfor Forbindelse med Ild maa være varsom med. Dersom man bringer en Heste Svovlstikker for nær ved Lys, vil det ogsaa fremkalde en lille Explosion, maaske — skulde jeg næsten tro — større end den, der her kunde blive Tale om. Det Samme gjælder om Petroleumslamper, med dem maa man ogsaa passe paa. Men at der skulde være nogen større Fare forbundet med disse Projektilstykker, hvorved der endnu hænger en lille Krudtrest, end med mange andre Ting, som man daglig har om sig, tror jeg ikke. Jeg tror heller ikke, at det paa nogen Maade har været Laboratorieafdelingens Mening at ville paasaa, at en Antændelse af en saadan lille Krudtrest paa et lille Projektilstykke skulde kunne frembringe nogen Sprængning af Stykket, og at det er deri, at den største og væsentligste Fare ligger. — Ligeoverfor den meget ærede Justitsminister, der, om jeg forstod ham ret, ikke havde Noget at erindre mod Ændringsforslaget under Nr. 2, skal jeg sige, at naar den meget ærede Minister bemærkede, at det kun var saa Tilfælde, i hvilke saadanne Projektiler befandt sig i privat Bærg, da har jeg dog nogen Tvivl, om det forholder sig saa. Det ærede Medlem for Præstis Amts 5te Valgkreds (Nøhr) oplyste, at man paa Amager ser saadanne oprungne Projektiler som Bøgte paa Bryndipper, og jeg har ogsaa talt med Flexe, som ene saadanne Projektiler, som de have erhvervet sig enten i Krigen eller paa anden Maade som Grubring. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 2, som den ærede Justitsminister jo ogsaa har sluttet sig til.

Justitsministeren (Mellermann): Der staar i Laboratorieafdelingens Skrivelse, at den skal tillade sig at bemærke, at den Fare, som er forbunden med at afhænde et udgravet Projektil, hvori Sprængladningen endnu kunde forefindes, ogsaa gjælder for Stykker af Gulprojektiler. Det synes altsaa deraf at fremgaa, at det er Laboratorieafdelingens Mening, at Faren egentlig er den samme. Jeg tør ikke selv udtale nogen Mening om dette Spørgsmaal. Det synes at fremgaa af Laboratorieafdelingens Skrivelse, at Grunden til, at disse Stykker ere farlige, er den, at Jolk i Umindelighed ikke kunne se paa dem, om noget

af Krudtladningen, hænger ved dem endnu, saaledes altsaa, at man omgaa dem uden Frygt, fordi man tror, at der ingen Fare er derved. Det er altsaa, om jeg saa maa sige, Farens skjulte Bessaffenhed, som jeg antager, at Laboratorieafdelingen har lagt Vægt paa. Forresten vil det være mig hjært, om særlig Sagkyndige her ville yttre sig angaaende Spørgsmaalet. Naar dette hidtil ikke er sket, antager jeg, at det hænger sammen med, hvad jeg tror at have erfaret ved Fors handlingerne i Landsthinget, at det ingenlunde er alle Artilleriofficerer, men i Grunden kun de indenfor dette Omraade særlig sagkyndige, som kunne have en begrundet Mening om dette Spørgsmaal.

N. P. Jensen: Jeg skal kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at Faren for, at der skulde foregaa en Sprængning af saadanne Dele af Granater, er forholdsvis ringe, og at det matte være ganske særlige Omstændigheder, som skulde kunne bevirke, at en Sprængning overhovedet kunde foregaa. Saaledes har jeg imidlertid heller slet ikke forstaaet Laboratorieafdelingens Udtalelse. Denne har jeg kun forstaaet saaledes, at der kan indtræde Ulykkestilfælde, hvilket jo imidlertid er noget ganske Andet. At der kan indtræde Ulykkestilfælde, tror ogsaa jeg, og da navnlig, fordi de Enkelte eller mange Enkelte i Reglen ikke ville være istand til at foretage en nøagtig Undersøgelse af, hvorvidt der endnu er Rester af Krudt eller Sprængstof tilstede. Jeg tror derfor, at Ulykkestilfælde kunne indtræde, men et ganske andet Spørgsmaal er det, om en Sprængning kan indtræde, thi der maa jo ganske særlige Omstændigheder til, for at en Sprængning overhovedet kan blive mulig.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg maa i den Anledning bemærke, at det, som dette Lovforslag vil forebygge, jo ikke særlig er den Slags Ulykkestilfælde, som foranlediges ved Sprængning, men Ulykkestilfælde overhovedet.

Nøhr: Følge de Udtalelser, jeg nu har hørt, ser jeg ikke, at der er nogen Anledning til Andet end at fastholde Ændringsforslagene, idet jeg nemlig kun er bleven bestyrket i min egen Overbevisning om, at er der Fare tilstede for en Sprængning af disse Stykker, saa er det dog kun i ganske særegne Tilfælde, og dersom denne Lov skulde have et saa fylldigt Omraade, at den skulde bevare alle dem, der komme i Berøring med deslige Ting, imod Fare, da var der jo saa mange andre Ting, som ogsaa maatte tages med i Betragtning. Jeg tror derfor, at de øvrige Forslagsstillere ville være enige med mig i at anbefale saavel Ændringsforslagene under Nr. 1 som det under Nr. 2 til Vedtagelse.